

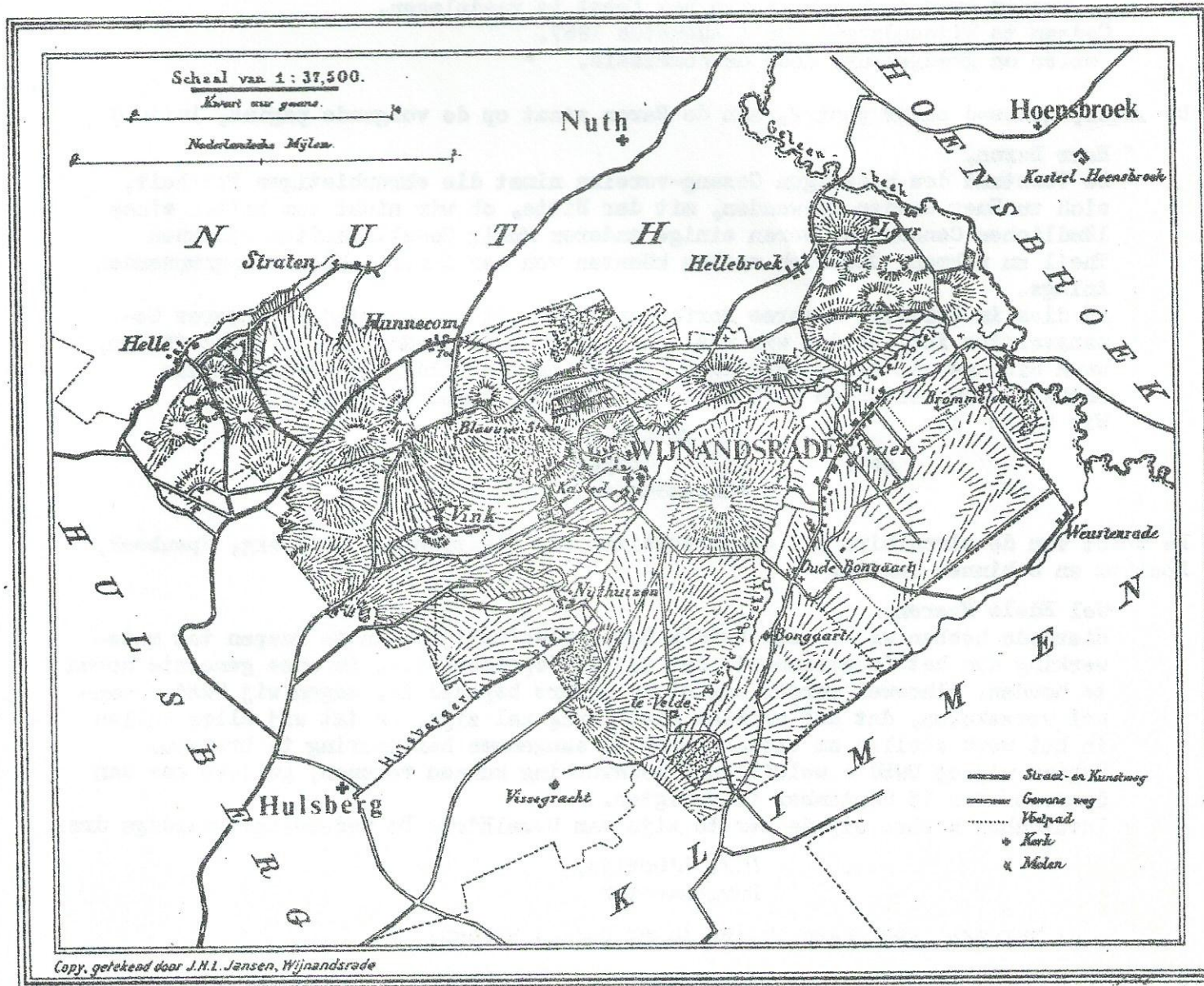
Al vorens de harmonie van Spaubeek het concert opende, werd de groene vloer der weide door een regenvlaag bevochtigt, die echter gelukkiger wijze spoedig voorbij-dreef en een helderen hemel naliet.

Alle gemoederen waren in de beste stemming, op ieders gelaat stond opgeruimdheid te lezen, en de heerlijke wijn vloeide met verkwisting. Toen de avond zijn grauwen sluifer over 't aardrijk verspreidde en de kwijnende maan met haar zilverkleurig aangezicht dit verheven schouwspel op 't ondermaansche rijk gade sloeg, ontstak men rondom het kioske eene menigte pekfakkels in transpiranten met passende opschriften voorzien, terwijl eene groote transpirant waarop de namen der muziekverenigingen in vurige letters te lezen stonden, boven den opgang van de kioske met touwwerk omhoog werd gehaald, waardoor de feestplaats als in eene zee van vuur herschapeu was.

De maan, die anders zoo trouwe wachter, overtroffen door dit aardse vuurwerk, verschool zich, als ware het uit spijt, achter stapels van wolken, om niet meer te voorschijn te komen.

Tenslotte werden bengaalsche vlammen ontstoken: nu zette men de geheele omgeving in een groen, dat het eerste lentegroen verre overtrof, dan in de oranjekleur en eindelijk herschepte men 't in purperrood, waarbij 't gejubel der toeschouwers ten top steeg. Nu verliet men vrolijk de feestplaats en begaf zich dorpswaarts, alwaar het gewoel der menigte tot in het holst van den nacht bleef voortduren. Zoo eindigde het eerste concert van Wijnandsrade, dat door meer dan zeshonderd vreemdelingen bezocht werd, aan ieders verwachting voldaan had en nog lang in blijde nagedachtenis zal bewaard blijven.

Ubagsberg den 17 November 1867

Copy, getekend door J.H.L. Jansen, Wijnandsrade